

Maandag 25 mei 2026: Tweede Pinksterdag
Heilige Maria, moeder van de kerk
Handelingen 1, 12-14 en Johannes 19, 25 – 34

VERKONDIGING:

Met Pinksteren viert de kerk de uitstorting van de heilige Geest, dat mag je zien als de geboorte van de kerk. Na dit feest richt de liturgie onze blik op Maria. Zij is aanwezig te midden van de leerlingen, in hun gebed om de Geest. En zij staat onder het kruis, waar Jezus haar toevertrouwt aan de geliefde leerling. Twee beelden die samen een diepe werkelijkheid openbaren: Maria is moeder van de Kerk.

In het evangelie zien we hoe de stervende Jezus zijn moeder en de leerling met elkaar verbindt. Niet vanuit menselijke bezorgdheid om elkaar onderdak, maar als een geestelijke gave. Hij stelt Maria aan als moeder van allen die Hem willen volgen. In de leerling herkennen we de Kerk in haar begin, kwetsbaar maar bemind. Maria wordt haar moeder – en onze moeder.

De Bijbel spreekt over Maria met grote eerbied en tegelijk met spaarzame woorden. We kennen haar van Nazareth, van Bethlehem en Egypte, van de Bruiloft in Kana en de tocht naar Jeruzalem. We ontmoeten haar bij het kruis, bij het graf en in het biddende wachten van Pinksteren. Ze spreekt weinig, maar haar aanwezigheid spreekt des te meer. Ze staat niet op de eerste rij, maar haar aanwezigheid weegt door – als een moeder die draagt, bewaart en niet van wijken weet.

Maria is moeder van de Kerk, Niet enkel vanuit een verre hemel, maar van binnenuit. Ze vergezelt de Kerk op haar weg naar Christus. Ze helpt ons ons hart te openen voor Hem. Haar rol is die van een dienende liefde. Zij gaat met ons mee, bidt met ons, draagt ons.

Wie zich toevertrouwt aan Maria, laat zich opnemen in haar moederlijke zorg. Ze wijst naar Jezus en leert ons in eenheid met Hem te leven. Haar moederschap leidt ons naar het leven van de Geest. In die zin is Maria ‘Moeder van de Kerk.’

Als wij dit weekend Pinksteren vieren voelen we dan de richting welke wordt gewezen, gaat ons hart dan open, en inspireert Maria ons met haar liefdesboodschap. Voelen we dat ons nieuwe levensadem wordt ingeblazen en dat van ons nieuwe mensen worden gemaakt, want laat ons eerlijk zijn, de vreugde van ons geloof is vaak ver te zoeken. Staan wij open voor de Geest, Laten wij Jezus toe in het midden van ons leven of reserveren we voor Hem enkel een plaatsje aan de zijlijn? Het feest van Pinksteren nodigt ons uit om met heel ons hart op die vragen een antwoord te geven: om ons aangemoedigd, aangewaaid en aangevuurd te voelen. Wind en vuur naar menselijke maat.

Geestkracht als wind en vuur worden ons met Pinksteren gegeven. Het zijn woorden, want de adem van God is niet voelbaar, en het heilig vuur niet zichtbaar. Wij moeten het doen met verhalen. Maar het zijn verhalen die als een lopend vuur door de eeuwen heen telkens mensen in gang hebben gezet en gehouden. Te beginnen bij de apostelen die voor iedereen verstaanbare taal spraken dankzij de adem en het vuur van de Geest. Tot op de dag van vandaag, nu wij nog steeds mensen wonderbaarlijke dingen zien doen. Mensen die met hun liefde de barmhartigheid de aarde en de harten verwarmen, mensen die zich laten zien en horen om vreemdelingen te verwelkomen en niet achter oproerkraaiers meelopen. Mensen die eerbied hebben voor de naaste, voor het kleine.

Heilig vuur, Geestkracht, stromen van levend water, verdeeld over al onze harten en hoofden. Dat is het wonder van Pinksteren en daarbij vindt Maria een bijzondere plaats. Wan juist ook in de maand van mei laten vele zien en blijken hoe Maria in hun leven nabij is. Een kaars bij

een kapel, een bloem bij haar beeld, het prevelen van weesgegroeten gedurende allerlei momenten van de dag – Het zijn tekenen van liefde en vertrouwen. Pinksteren op z'n best.

Pastor Denis Hendrickx o.praem.